

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קשיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

מעילה-ולד חטאת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
בשלמ' מזבח החיצון - דכתיב ביה (ויקרא ו') ושמו אצל המזבח, מזבח הפנימי מנלן?													♣	יב.
דאמר קרא (ויקרא ב') והסיר את מוראתו בנוצתה, אם אינו ענין למזבח החיצון - תנהו ענין למזבח הפנימי.	רבי אלעזר:												!	יב.
אימא: אידי ואידי במזבח החיצון, ולקבוע לו מקום													♣	יב.
א"כ לימא קרא אצל המזבח, מאי (ויקרא ו') הדשן - דאפילו מזבח הפנימי.													!	יב.
מנורה מנלן													♣	יב.
דשן הדשן.													!	יב.
תורין שלא הגיע זמנן ובני יונה שעבר זמנן לא נהנין ולא מועלין	[רבנן]												♣	יב.
תורין שלא הגיע זמנן - מועלין בהן בני יונה שעבר זמנן - לא נהנין ולא מועלין בהן.	רבי שמעון:												♣	יב.
בשלמא ר' שמעון כדקתני טעמא													♣	יב.
כל הראוי לאחר זמן והקדושו בתוך זמנו - הרי הוא בלא תעשה, ואין בו כרת.	שהיה ר"ש אומר:												♣	יב.
אלא רבנן, מאי שנא ממחוסר זמן?													♣	יב.
מחוסר זמן - מידי דהוה אבעל מום דבר פדיון הוא, אבל הני עופות, כיון דאין מום פוסל בעופות - אין לעופות פדיון.	אמרי: [רבנן]												!	יב.
קדשים שמתו - יצאו מידי מעילה דבר תורה.	עולא א"ר יוחנן:												■	יב.
יתיב עולא וקאמר להא שמעתא	[עולא]												○	יב.
מאן שמע לך ולר' יוחנן רבך וכי קדושה שבהן להיכן הלכה?	א"ל רב חסדא:												♣	יב.
תיקשי מתניתין	א"ל: [עולא]												♣	יב.
תורין שלא הגיע זמנן ובני יונה שעבר זמנן - לא נהנין ולא מועלין	[תנן]												♣	יב.
הכא נמי נימא: קדושה שבהן להיכן הלכה?													♣	יב.
מודינא לך דאיכא מעילה מדרבנן וקשיא לי: מי איכא מידי דמעיקרא - לא אית ביה מעילה, ולבסוף - אית ביה מעילה?	א"ל: [רב חסדא]												!	יב.
ולא? והא איכא דם, דמעיקרא - לית בה מעילה, ולבסוף אית בה מעילה													♣	יב.
דם, בתחלה - אין מועלין בו, יצא לנחל קדרון - מועלין בן	דתנן:												♣	יב.
התם נמי - איכא מעילה מעיקרא	אמרי:												!	יב.
המקו דם לבהמת קדשים - אסור בהנאה, ומועלין בו.	דאמר רב:												!	יב:
המקו דם לבהמת קדשים - אסור בהנאה, ומועלין בו.	גופא, אמר רב הונא אמר רב:												■	יב:
חלב המוקדשין וביצי תורין לא נהנין ולא מועלין	מתיב רב המנונא:												♣	יב:
כי קאמרינן - לגבי דם, דלא מתקיימת בלא דם, אבל חלב, דקא מקיימא בלא חלב - לא.	אמר ליה: [רב הונא]												!	יב:
הזבל והפרש שבחצר - לא נהנין ולא מועלין, ודמיהן יפלו ללשכה.	מתיב רב משרשיא:												♣	יב:
אמאי? הכא נמי לא מקיים בלא פרש													♣	יב:
מידי איריא הדין התם פרש דמן עלמא קאתי לה - אזיל האי אתי אחרינא, לאפוקי דם - מגופה.	אמרי:												!	יב:
לא נהנין ולא מועלין ודמיו ללשכה	קתני:												■	יב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מעילה-ולד חטאת	מימרא												
מסייעא ליה לרבי אלעזר													יב:
כל מקום שאמרו חכמים קדוש ואינו קדוש - דמיו יפלו ללשכה.	דאמר רבי אלעזר:												יב:
הלב המוקדשין וביצי תורין - לא נהנין ולא מועלין, בד"א - בקדשי מזבח, אבל בקדשי בדק הבית, הקדיש תרנגולת - מועלין בה ובביצתה, חמורה - מועלין בה ובחלבה.													יב: מ
אלא גבי מזבח, כי אקדשה קדושת דמים, לא אית בה מעילה?													יב: ג
חסורי מיחסרא והכי קתני בד"א - כשהקדיש קדושת הגוף לגבי מזבח, אבל הקדישו קדושת דמים לגבי מזבח - נעשה כמי שהקדישו לבדק הבית, הקדיש תרנגולת - מועלין בה ובביצתה, חמורה - מועלין בה ובחלבה.	רב פפא:												יב: מ
כל הראוי למזבח ולא לבדק הבית, לבדק הבית ולא למזבח, לא למזבח ולא לבדק הבית - מועלין בה.													יב: מ